

Nr 74.

Av herr **Andersson, Karl Andreas, m. fl.** i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag om ändring av tullkammaren i Marstrand till tullstation.*

Uti statsverkspropositionen till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen dels att besluta, att Marstrands tullkammare skall förändras till tullstation, dels ock att i samband därmed medgiva, att Kungl. Maj:t må utan hinder av bestämmelserna i § 1 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager meddela staden Marstrand fortsatt tillstånd att åtnjuta provianteringsfrilagersrätt, ehuru i staden icke komme att finnas tullkammare under tullförvaltares överinseende.

Detta förslag har tillkommit i besparingssyfte. Enligt departementschefens anförande till statsrådsprotokollet beräknas den genom den föreslagna ändringen uppkommande utgiftsminskningen för statsverket till omkring 1,000 kronor för år.

Gentemot den föreslagna ändringen hava hörda myndigheter och andra korporationer ställt sig avvisande.

Visserligen har Kungl. Maj:t sökt att mildra de olägenheter som ändringen skulle medföra för fiske och sjöfart. Men det torde det oaktat icke kunna förnekas, att indragandet av tullkammaren i Marstrand skulle för den betydande kustbefolkning i trakten, som idkar fiske och sjöfart, medföra avsevärda olägenheter i kostnader och tidsförlust särskilt med avseende å fartygens mätning och registrering. Det synes oss icke vara billigt att genom indragning av en institution, som befolkningen sedan gammalt varit van att använda, påbörda samma befolkning nya svårigheter i dess redan förut betryckta näringsutövning för att åt statsverket göra en besparing, som dock måste betecknas såsom ringa för att icke säga obetydlig.

Enligt vår mening skulle det bliva till skada för näringslivet, om riksdagen biträdde Kungl. Maj:ts förslag.

Vi vilja emellertid i detta sammanhang peka på en annan möjlighet till besparing, som visserligen icke heller den kan bliva stor, men som torde kunna genomföras utan olägenhet för någon. Kustbevakningen inom Marstrands tulldistrikt lyder nu under tullförvaltaren i Lysckil. Om tullförvaltaren i Marstrand komme att bibehållas, vore det naturligt, att han såsom tidigare er-

hölle chefsskapet över kustbevakningen inom Marstrands tulldistrikt. Därigenom skulle givetvis kostnaderna för inspektionsresorna bliva mindre än med nuvarande förhållanden och sålunda besparingar uppstå för statsverket.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om ändring av tullkammaren i Marstrand till tullstation.

Vid bifall härtill torde det av Kungl. Maj:t i detta sammanhang begärda medgivandet beträffande fortsatt provianteringsfrilagersrätt för Marstrand icke behöva lämnas.

Stockholm den 21 januari 1932.

K. A. Andersson.

Ludvig Widell.

Axel Sundberg.

Israel Holmgren.